



ЗАП. ПОДПОРУЧИКЪ ФИЛИПОВЪ ЛЮБ. ВАСИЛЕВЪ.

Роденъ въ Кюстендилъ.

Завършилъ Школата на зап. подпоручици.

Зачисленъ въ 10 рота на 14 Македонски полкъ, той съ взвода си на Високъ Камъкъ, Голашъ, е проявилъ неимоверна храбростъ.

Въ една утринъ, французката артилерия засилва огъня си. Високата се изравя, скали се пропукватъ. А юнацитъ отъ взвода му непоколебимо стоятъ на мѣстата си.

Вражескитъ вериги настѣпватъ, за да заематъ височината.

Но на взвода е заповѣдано — ни крачка назадъ

Мъглата става все по-тъмна. Французитъ се приближаватъ все повече до взвода.

Съ трепетно сърце юнацитъ очакватъ командата на взводния си: „огънь бий!“

И командата се подава. Вражеската верига се покосява отъ дружитъ залпове на взвода.

Французитъ минаватъ презъ многобройнитъ трупове на своитъ убити. . . Тѣ сж на 200 крачки. . .

Подпоручикъ Василевъ громко извиква: „Следъ мене на ножъ! ура!“ И всички, като хала се втурватъ напредъ.

Почва се ржкопашенъ бой. Врага покосенъ отстъпва, като оставя стотици промушени отъ българския ножъ.

Но нови французки вериги приближаватъ. Нова атака на ножъ. Подпоручикъ Василевъ е промушенъ. Той пада. Командата поема единъ отъ редницитъ. . . Французитъ го заобикалятъ. Той имъ нанася ударъ



ПОДПОРУЧИКЪ ОТОНОВЪ ПЕТЪРЪ

Завършилъ машинното училище въ Варна, съ чинъ унтер-офицеръ.

Въ Германия, Драмщадъ, завършилъ политехника съ дипломъ инженеръ.

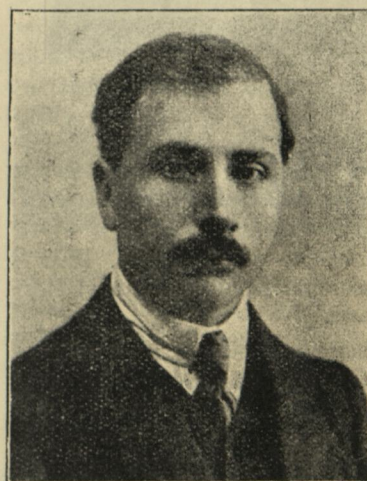
При започване на Общоевропейската война — билъ при генералъ Кантарджиевъ. Завършва следъ това Военното на Н. В. училище и назначенъ въ флотата — като началникъ на радиотелеграфна станция въ Варна и Кюстендилъ, и преподавателъ.

Разболѣлъ се отъ простуда — той почива на 10 мартъ 1919 г.

Но остава цѣнна дѣйностъ въ дѣйствиата си съ радиотелеграфа.

следъ ударъ и ги поваля. . . Войниците не мислятъ да отстъпватъ. . . Никой не слага оржие предъ многобройния противникъ.

Тѣ умиратъ съ усмивка на уста. . .



ЗАП. ПОДПОРУЧИКЪ КЖСОГЛЕДОВЪ П. МАРИНОВЪ

Роденъ въ Русе. 27 Априлъ 1890 г. Следвалъ С. П. Б. политехнически курсъ въ Петербургъ, Русия. При обявяване на общата мобилизация презъ 1912 г. завърналъ се въ България, за да вземе участие въ Балканската война. Като редникъ взелъ участие въ походитъ и боеветъ на 5 пех. Дунавски полкъ въ страженията съ сърбитъ при с. „Салаша“ и „Кървавъ Камъкъ“.

Презъ Общоевропейската война, завършилъ Скопската школа на зап. подпоручици; а при „Каймакъ-Чаланъ“, Македония, билъ раняванъ отъ граната, въ едно сражение на 49 п. полкъ, въ който е билъ зачисленъ.

На 30 Май 1918 г., при „Яребична“ при изпълнение службата си, безследно е изчезналъ безъ никаква следа до сега.